

MANIFESTA 15 pàg 16
L'artista senegalès Binta Diaw obre foc a Can Trinxet amb 'Diàspora'

DE L'H AL GOVERN pàg 10
Illa recupera Belver i Marín per ocupar alts càrrecs a la Generalitat

11 anys **línia l'H**

Setembre 2024 · Núm. 132 · linialh.cat

Collblanc-la Torrassa diu prou als pisos turístics il·legals

Creen una plataforma veïnal per denunciar la proliferació d'aquests allotjaments i els seus efectes al barri pàg 18

Oblidats

Els veïns de Granvia Sud reclamen soterrar la C-31 pel soroll pàg 3

Foto: Línia L'H

"UNA ABERRACIÓ" pàg 14
1.600 euros per viure de lloguer a Sant Josep: "S'han venut el barri"

LLISTES D'ESPERA pàg 11
Arrenca el curs amb fronts oberts a l'escola bressol

A FONTS pàgs 12 i 13
Les grans fortunes d'alguns empresaris metropolitans

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

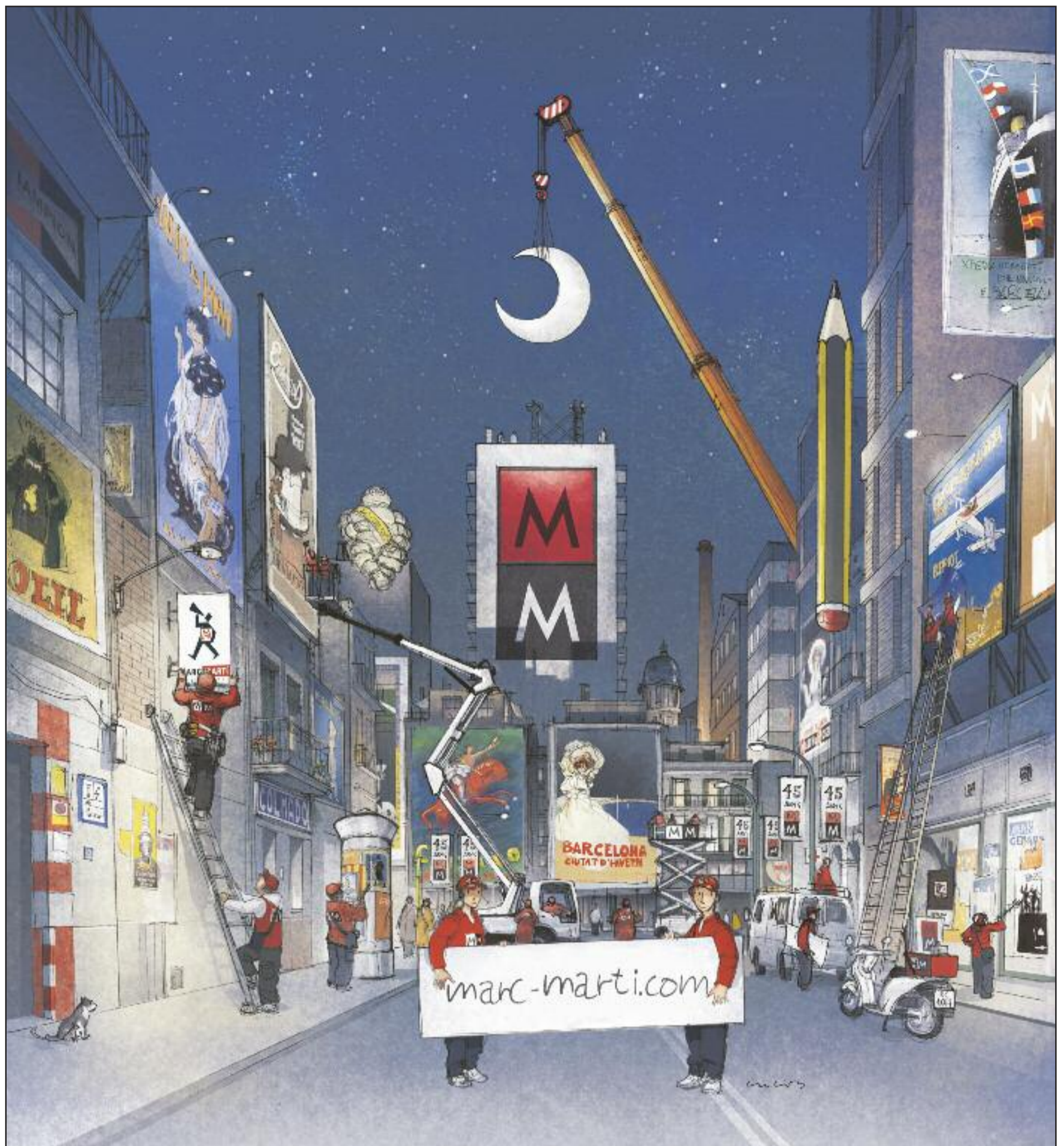
618 557 197

DEFENSA PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Un malson acústic de 20 anys

» El veïnat de Granvia Sud pateix des de fa dues dècades el soroll d'un tram de la C-31 pendent de soterrar
 » Tot i que hi ha el compromís per cobrir-la, la situació contrasta amb les atencions que rep la plaça Europa

Roger Jiménez
GRANVIA SUD

“Prou soroll”, “menys soroll i més salut”, “Granvia coberta”, “tapeu la Granvia”, “l’Ajuntament no compleix”... La façana del número 29-31 de l’avinguda Granvia, a l’Hospitalet, demana a crits la fi d’un malson acústic que sembla a prop d’acabar-se, amb el desbloqueig de les negociacions amb el consistori, però que ja dura 18 interminables anys. Concretament, des del soterrament de la C-31, l’autovia de Castelldefels de sempre, només fins a l’altura de la Ciutat de la Justícia. La carretera, però, continua a l’aire lliure a partir d’aquest punt, generant un soroll que fa dues dècades que desespera els veïns.

Un d’ells, José del Río, ens obre la porta de casa seva, a la segona planta de l’esmentat bloc, on viu des de l’any 1967. Pràcticament tota una vida. Jubilat i membre de la junta de l’Associació de Veïns Ildefons Cerdà-Granvia Sud, li costa seguir la conversa perquè ha perdut oïda, ens assegura. Ens presenta un impecable pis de més de cent metres quadrats amb vistes al parc de l’Alhambra i més que llest per entrar-hi a viure si la ubicació fos qualsevol altra.

UN PIS “BUNQUERITZAT”

El primer que ens crida l’atenció és la doble pantalla de finestrals que intenta protegir el menjador de l’ensordidor i permanent soroll exterior. I diem que ho intenta ja que no ho aconsegueix del tot, malgrat els 30.000 euros que “ha llençat” Del Río, Pepe per als amics i veïns. El segon detall que no passa desapercbut és l’habilitació d’un dormitori a una de les habitacions que donen al celobert, una mica més aïllat del so-

Les pancartes reivindicatives del veïnat afectat cobreixen la pràctica totalitat d’aquesta façana i són visibles des de la mateixa autovia. Foto: Línia L’H

roll, tot i que no completament. Del “bunqueritzat” interior, un autèntic refugi acústic a prova de bombes, sortim a la terrassa, on sobtadament els decibels (dBA) pugen de volum. Molt per sobre dels 55, el mínim recomanat per l’Organització Mundial de la Salut (OMS), que alerta dels efectes de la contaminació acústica: pèrdua parcial o total de la capacitat auditiva, hipertensió arterial, alteracions de la freqüència cardíaca i del son, estrès, atacs d’ansietat i fins i tot tinnitus, una afectació consistent en la percepció de xiulets.

La terrassa exterior del pis del Pepe, reduïda a la mínima expressió a conseqüència de les obres d’aïllament acústic, sembla un pont abocat a sobre dels sis carrils per on transiten desenes, centenars i fins i tot milers de vehicles en pocs minuts. Fa vertigen i impacta la proximitat amb els cotxes, que corren a 80 quilòmetres per hora en ambdós sentits, malgrat que el límit de velocitat d’entrada

a la ciutat és de 60. En sorprenent contrast, a la cantonada de la terrassa es deixa veure el verd de la zona enjardinada d’un dels trams coberts l’any 2006, el somni del Pepe i de la resta de veïns dels dos blocs afectats –alguns d’ells expulsats de casa seva pel soroll– d’aquest raconet semioblidat de l’Hospitalet, on només viuen 4.000 persones. “Això és un hàndicap a l’hora d’aconseguir coses”, lamenta Francisco del Río, Paco, germà del José i president de l’associació veïnal. Ell també va fugir a un altre carrer del barri temps enrere.

PLA DE COBRIMENT PARCIAL

Tanmateix, la tenacitat del veïnat, liderat per Del Río, està a punt de fer realitat el que fins fa ben poc semblava irreal. El passat mes de març es va desbloquejar la negociació amb l’Ajuntament, després d’una darrera i intensa campanya de pressió que ja dura dos anys i que va aconseguir una resolució final de la Síndica

de Greuges, Merche García, en què instava l’administració municipal a complir el cobriment pactat en un conveni un llunyà 30 de juny del 1998.

Anteriorment, la interlocució amb l’actual alcalde i abans regidor de Districte David Quirós va contribuir de manera rellevant

EL PRECEDENT DE LA RONDA DE DALT

► L’estructura metàl·lica del projecte municipal de cobriment parcial del tram pendent de la C-31 ja es va aixecar en un tram de la B-20, a la Ronda de Dalt, a l’altura de la Via Favència de Barcelona. Així doncs, ja s’ha comprovat una reducció significativa del soroll provocat pel trànsit.

a desencallar la situació, reconeix Del Río, que també recorda el problema tècnic que suposa el

pas d’un col·lector d’aigües residuals per sota de la Granvia a l’hora de soterrar la carretera.

VISTIPLAU VEÏNAL

A hores d’ara, la pilota és a la teulada del departament de Territori –que no ha respost les preguntes d’aquest mitjà al respecte–, després que el veïnat afectat donés el vistiplau al projecte presentat per l’Ajuntament, que consisteix en el cobriment parcial del tram pendent amb una estructura metàl·lica que reduirà l’impacte acústic fins als 55 dBA aconsellats per l’OMS.

El somni del Pepe i de tants altres que han patit o que encara pateixen aquest malson sembla més a prop de fer-se realitat. Mentrestant, la Granvia, tal com passa amb la ciutat, continua sent una autovia a dues velocitats: la dels voltants de la plaça Europa, objecte de totes les cures de les administracions i amb la carretera soterrada, i la dels veïns de Granvia Sud, ofegats pel soroll.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Fundacions d'educació: qualitat i inclusió

per Ricard Coma, membre de la Junta Directiva i de la Comissió d'Educació de la Coordinadora Catalana de Fundacions

Foto: ACN

Les fundacions d'educació a Catalunya exerceixen un paper crucial en la configuració i sosteniment del sistema educatiu. Amb una presència significativa en un ampli ventall de nivells i àmbits d'actuació, aquestes entitats no només complementen els serveis que ofereix l'administració pública, sinó que també aporten recursos propis i canalitzen la participació activa de la societat civil. Aquesta col·laboració garanteix un sistema educatiu divers, alternatiu i amb programes específics d'inclusió, configurant així el model educatiu català.

Aquestes són algunes de les conclusions a les quals podem arribar a partir de l'informe *Les fundacions dins l'ecosistema educatiu català*, publicat per l'Observatori de les Fundacions de la Coordinadora Catalana de Fundacions, un estudi que analitza la rellevància i el pes de les fundacions catalanes dins l'àmbit educatiu, considerant els centres que gestionen i els recursos que hi aporten, entre altres variables.

Un dels aspectes més destacables de les fundacions és la seva contribució significativa a l'educació reglada. Gestionen més de 14.000 grups d'alumnes, representant un 35,4% del total de l'alumnat de l'escola concertada, i concentren el 18% de l'educació reglada, amb 298 centres de titularitat privada sota la seva gestió. D'aquests, 223 són centres concertats gestionats per fundacions –centres referents com THAU, Betània Patmos, IPSI, Virolai, Collserola, Joan Pelegrí o l'Escola Pia, entre molts altres– que abasten una àmplia varietat d'etapes formatives, des de l'educació infantil fins a la formació professional, incloent-hi també l'educació especial.

Les fundacions també tenen un impacte significatiu en la formació professional per a l'ocupació, amb un

11,3% dels centres gestionats per aquestes entitats. Aquesta activitat no només aporta valor social, sinó que també ofereix oportunitats d'inserció social i de futur a molts joves, com ho demostra la missió i l'activitat de fundacions com ara Inform, El Llindar o BCN Formació Professional.

Un altre àmbit en què les fundacions juguen un paper essencial és en l'educació especial, centres educatius que atenen infants les necessitats educatives dels quals –i per causes molt variades– no troben una resposta a l'escola ordinària. Les fundacions gestionen el 34% del total de centres privats dedicats a aquesta finalitat, molt per sobre del 23% d'associacions i del 21% de societats mercantils. Aquesta alta participació es deu, en part, a la manca inicial de recursos públics en aquest sector, fet que va impulsar les famílies a la creació de centres especialitzats durant els anys 60 i 70, com Jeroni de Moragas o Paideia, entre molts altres.

Aquesta diversitat permet atendre les necessitats específiques de diferents grups d'alumnes, proporcionant oportunitats d'aprenentatge i d'inclusió que en molts casos no serien possibles sense la intervenció de les fundacions.

L'informe també esmenta els ensenyaments musicals, concretament les escoles superiors, àmbit en què trobem fundacions de referència com el Conservatori Liceu, tot un exemple d'organització de la societat civil que, des del segle XIX, treballa per vertebrar la societat a través de la música, les arts i l'educació.

A més de gestionar centres educatius, des del món fundacional s'impulsen iniciatives que impacten de forma innovadora en l'educació com el programa Escoles Tàndem, de la Fundació Catalunya La Pedrera, que facilita als joves i als infants l'oportunitat de desen-

volupar al màxim les seves capacitats, per posar algun exemple.

Si ens fixem en el terreny econòmic, les fundacions d'educació tenen un impacte notable. Les més de 300 fundacions de l'àmbit educatiu compten amb més de 21.000 persones treballadores i més de 3.000 voluntàries. Els seus ingressos superen els 986 milions d'euros, amb actius que sobrepassen els 1.300 milions d'euros i inversions anuals properes als 76 milions d'euros.

Cal fer menció també a la transparència a l'hora de gestionar les subvencions públiques aplicant criteris de bon govern, fet que reforça la confiança de l'opinió pública en els centres educatius gestionats per fundacions.

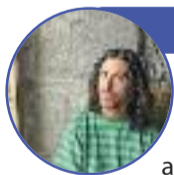
Si volem una oferta educativa variada, de qualitat i accessible a tot el territori, és cabdal defensar i fomentar la col·laboració entre les fundacions i l'administració pública. Aquesta cooperació no només enriqueix l'oferta educativa, sinó que també fomenta la responsabilitat compartida entre la comunitat, el país i les institucions educatives. Les fundacions promouen una competència saludable entre les escoles, impulsant-les a millorar i a innovar per respondre millor a les necessitats dels alumnes. A més, mobilitzen donacions i voluntariat amb vocació de servei a la societat, cobrint necessitats que l'administració pública no pot satisfer completament.

En definitiva, les fundacions són un pilar fonamental del sistema educatiu català, i la seva contribució va més enllà de la gestió de centres educatius. Són una peça clau a l'hora de garantir que el sistema educatiu continua adaptant-se a les necessitats canviants de la societat i sent un model de referència.

Aquí es piula

Tuits en paper

@alexsnclmnt

80.758 cases de les Illes Balears han passat a mans de ciutadans estrangers els darrers 18 anys. Aquesta xifra equival al 40% de les propietats immobiliàries de Palma, o a la suma de totes les que hi ha a Inca, Manacor, Maó i Eivissa. Aquesta situació és insostenible.

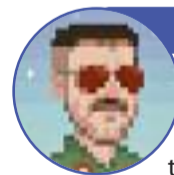
@carmerocasegui

L'alcalde de Tossa (Junts) diu que és "negatiu" acollir 200 migrants de les Canàries. Diu que és desproporcionat per un municipi tan petit (6.000 habitants). Un municipi tan petit que, en canvi, té habilitades més de 20.000 places d'allotjament turístic. No és la xifra, sinó el color de pell.

@manelmarquez

"Marta la estupa" va estar més de 20 anys infiltrada en moviments socials de Madrid. "Marta de Aranjuez", com la coneixien al col·lectiu Mares Contra la Repressió, era en realitat l'agent de la Policia Nacional María Ángeles G. A., de 62 anys. Democràcia a l'espanyola!

@Sr_Bigotis

L'èxit que tenen els castells, la capacitat d'integrar els nouvinguts a la cultura popular catalana, la repercussió social i l'interès internacional. És tot això el que empenya l'espanyolisme. I l'única forma que han trobat de combatre'ls és atacar-los quan hi ha un accident com el de Vilafranca.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Línia: L. Santos, G. Francàs i R. Martínez (BCN), O. García (Vallès), R. Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), R. Jiménez (Baix Llobregat i L'H), T. Delgado (Esports), A. Asensio (*branded*) i L. Coronado (*xarxes*)

Cultura B: Joana Justícia
Orgull: Mar Sífre
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Ajuntament

El torneig de futbol Ciutat de l'Hospitalet va haver de ser suspès per un robatori a l'EJ Can Pi als vestidors de l'Estadi. Des de l'organització i des del Centre d'Esports de l'Hospitalet, usuaris del camp de futbol, reclamen a l'Ajuntament més seguretat.

pàgina 16

Manifesta 15

La biennial de cultura metropolitana Manifesta 15 arriba a Can Trinxet aquest mes amb una instal·lació artística batejada com a *Diàspora*, de l'artista senegalès Binta Diaw. La creació fa referència a les migracions i al colonialisme.

pàgina 16

Martina Claramunt

La jugadora de bàsquet Martina Claramunt va ser diagnosticada de leucèmia quan competia al CEJ L'Hospitalet el 2020. La jove ha superat la malaltia i ara col·labora amb el projecte 'Esport contra el càncer', de la Fundació Ricky Rubio.

pàgina 20

El + llegit

línia'H.cat

- 1 **Incendi al costat d'una benzinera a Granvia Sud**
- 2 **'Els altres catalans' de Candel centrarà la celebració de la Diada a l'Hospitalet**
- 3 **L'exalcaldessa Núria Marín serà la nova delegada del Govern a Madrid**
- 4 **Tot el que has de saber de Manifesta 15, el gran esdeveniment que arriba a la metròpoli**
- 5 **La Línia 5 del metro recupera la normalitat després de les obres per reduir les vibracions**

Safata d'entrada

Aigua

per Francesc Reina

Foto: Freepik

James Lovelock, reflexionant sobre el futur de la humanitat, va comentar: "És molt més fàcil crear un desert que un bosc". Explica Gustavo Duch que cada cop hi ha més fonts contaminades, situació que no deixa de créixer; gairebé deu vegades més que les pautes establertes per l'OMS. La producció intensiva de porcs en macrogranges acaba infectant els aqüífers que ens proveeixen d'aigua, i els patògens que resisteixen envaeixen el medi ambient a través de les deixalles animals.

Prop de 30.000 persones moren cada any a Europa per infeccions bacterianes. Al món en moriran uns deu milions per la mateixa causa (no parlem de peixos i amfibis, mil a les aigües del Besòs, una de les vies més industrialitzades del continent i que abans de l'estiu va obligar a tancar platges i senderes per abo-

caments tòxics). La ramaderia i l'agroindústria n'exigeixen molta més de la que els cicles biològics poden recarregar. Un terç de la capa freàtica del planeta corre perill per l'obsessió productivista dels que continuen defensant un discurs d'escassetat per argumentar les seves transgressions. L'exploten com un sistema miner: quan s'acaba, es tanca el pou i se'n van a una altra banda.

Som éssers d'aigua. Sense aquesta relació no podríem viure. La societat industrial oblida aquesta dependència. Jeffrey Winters escriu que el poder de la riquesa s'ha transformat en influència política,

un factor que posa en risc la democràcia per la seva limitada capacitat de control. L'oligarquia utilitza el seu enorme poder aprofitant la seva invisibilitat i modela les idees en forma d'aportacions filantròpiques subvencionant universitats i investigació. Amb instituts i departaments. Inventant paradisos fiscals. Fa que els governs descuidin els seus abusos amb llacunes legals i portes giratòries. Espeula no només amb l'aigua, sinó també amb l'habitatge o la salut. I mentrestant, ordeix complots per atacar governances renovadores, sindicats i moviments ecologistes.

Línia L'H no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#Aeroport

@324cat: L'executiu de Salvador Illa reactiva la comissió tècnica entre el Govern català i l'espanyol sobre l'ampliació de l'aeroport del Prat.

#Almodóvar

@PabloPlanovsky: La nova pel·lícula d'Almodóvar, *The Room Next Door*, rep l'ovació més llarga fins ara al festival de cinema de Venècia: 17 minuts d'aplaudiments.

#Afganistan

@b_riba: L'Afganistan prohibeix la veu de les dones en públic. No deixa de ser un altre fracàs de l'ésser humà. El món se n'està anant a la merda.

Ciutats que cuiden, ciutats amb futur

per Núria Parlon, consellera d'Interior i exalcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

En aquest espai de reflexió, fa poc us parlava de la necessitat d'abordar, com a societat i governs, la denominada pobresa de temps. És cert que cada vegada hi ha més consens del sector públic i privat per avançar cap a una necessària Llei del Temps que suposi un veritable canvi social, en termes d'igualtat, qualitat de vida i benestar de les persones. En aquest marc de consens necessari, des del món local estem impulsant iniciatives que conflueixen, en sintonia, cap a un model de territoris més sostenibles i en els quals les persones i el trencament de les desigualtats –de temps i recursos– siguin el vector d'una acció política transversal.

Aquest model que tant necessitem és el de les ciutats que cuiden, i implica un canvi estructural; un paradigma nou de governança, de gestió de recursos i serveis, en el qual les cures i la vida ocupin un lloc central i prioritari. Des dels municipis estem vertebrant aquest canvi des d'una perspectiva multidisciplinària, a través d'una economia circular i solidària, un urbanisme integratiu, la promoció de la salut pública en totes les etapes de la vida, la seguretat des d'una visió integral i amb una mobilitat propera, entre altres àmbits d'actuació. Aquest canvi estructural parteix del fet que tothom som o serem persones vulnerables o dependents en diferents etapes de la vida –a Catalunya, l'índex de dependència es va situar el 2023 en el 50,3, i el 29,1% d'aquesta població és gent gran dependent, segons dades de l'Idescat–, i les ciutats han de poder donar resposta a les necessitats de la ciutadania.

Per tant, només amb el model de la ciutat que cuida podrem fer front a reptes com el de la convivència, la cohesió i la igualtat, eixos fonamentals dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i de l'Agenda 2030 de les Nacions Unides. La soledat no desitjada, a causa de la longevitat de la població, és un dels grans reptes que tenim com a societat i que ens preocupa i ens ocupa. A Santa Coloma tenim en marxa programes com el *Sempre acompanyats*, amb la Fundació La Caixa i la Creu Roja, per prevenir l'aïllament i atendre les situacions de solitud no desitjada a través d'una xarxa comunitària, detectant-les i fent-les visibles, establint vincles entre les persones i l'entorn acompanyant i donant suport, alhora que empoderant i acompanyant les persones grans perquè sàpiguen afrontar i superar les

situacions de soledat. També són fonamentals els serveis d'atenció domiciliària i l'ajuda a domicili, amb els quals contribuïm a fer que les persones grans puguin continuar vivint a les seves llars de manera tan autònoma com sigui possible. Un altre servei clau és la teleassistència, que té la finalitat de contribuir a la seguretat, la tranquil·litat i l'acompanyament de les persones que estan en situació de risc, i el servei a domicili d'àpats equilibrats i saludables. Des de l'Ajuntament de Santa Coloma també desenvolupem programes per millorar les condicions d'accessibilitat, seguretat, higiene, habitabilitat i eficiència energètica, que estan canviant moltes vides.

És urgent fer passes contra la soledat no desitjada i també contra la manca de temps, especialment preocupant en les dones, per poder desenvolupar un projecte de vida, personal i professional, amb plenes garanties. Poder trencar amb les dificultats de conciliació personal i laboral, i el fet de poder blindar una millor salut, qualitat de vida i autonomia, són també necessitats imperioses. Des del món local ja les estem abordant amb aquest model de la ciutat que cuida, començant pel disseny urbanístic, amb els barris de vianants, així com proporcionant espais de participació i foment de l'autonomia de les dones i, sens dubte, avançant cap a una ciutat segura.

Les persones que estem al capdavant de la gestió pública de les ciutats sabem que només posant de veritat les persones al centre de la planificació urbanística i dels serveis públics garantim el benestar de la ciutadania. En aquest sentit, és imprescindible posar el focus en un urbanisme integrador i adaptat a les diferents necessitats, que és aquell que garanteix el concepte d'accessibilitat universal i que crea espais públics en convivència i perfecta harmonia amb els recursos naturals. Parlem també d'un disseny dels carrers, de les places i dels parcs que té en compte diferents sensibilitats i experiències. En aquest sentit, a Santa Coloma hem fet processos de participació ciutadana per definir i redissenyar amb els veïns i les veïnes espais emblemàtics de la ciutat com són el parc de Can Zam o el passeig de la Salzedera. Fins i tot hem generat debat amb els més petits per redissenyar els patis de les escoles –amb el projecte *Empatitzem*. Més enllà d'haver estat un projecte per a la transformació d'aquests espais d'aprenentatge, joc i convivència dels infants, hem pogut trencar amb les desigualtats de gènere

existents als patis dels centres escolars i hem pogut consensuar propostes per millorar la seva configuració, organització i gestió, promogudes pels mateixos nens i nenes. Qui millor que elles i ells per canviar el món!

La ciutat que cuida també ha de ser una ciutat segura, com un dret indiscutible de la ciutadania i garant del seu benestar i qualitat de vida. I no només augmentem la percepció de seguretat enfortint els cossos de seguretat. L'urbanisme inclusiu i sense barreres visuals també hi juga un paper clau. Garantint uns carrers i unes places ben il·luminades, promovent la cura i el respecte pel mobiliari urbà, tenint una bona senyalització a les vies i impulsant la cultura cívica al carrer amb plans estratègics de civisme –i d'estima per la ciutat– contribuïm a fer que els municipis siguin espais més confortables, tranquils i segurs. I aquesta percepció de seguretat, sobretot pel que fa a les dones, contribueix a una autonomia i a una confiança més grans. En això també podem contribuir –i molt– des del món local amb projectes comunitaris com la *Xarxa Violeta*. A Santa Coloma ens està ajudant a fer prevenció efectiva de les violències contra les dones i LGTB-fòbiques, cosa que també suma en aquest model de ciutat segura i compromesa per les llibertats. En aquest projecte comunitari són les entitats locals, les associacions veïnals, els comerços, serveis i locals d'oci nocturn i restauració els que, conjuntament, es constitueixen com a espais segurs i proactius a l'hora d'acompanyar una possible víctima de violències, a través d'un protocol definit en contacte amb els cossos de seguretat i les unitats d'emergències, si aquests han d'actuar.

És el moment de posar el focus de la governança local en la cura de les persones, en un sentit ampli i integral, que vagi des de la cura de la mateixa comunitat fins a la cura del medi ambient, passant per l'autocura. És el moment d'influir en les polítiques i que les ciutats actuïn com a vertebradores de les accions necessàries d'aquest canvi de paradigma. Hem de marcar l'horitzó a seguir i fer que les ciutats ens cuidin en totes les etapes de la vida. Que cuidin el nostre entorn, que ens deixin tenir cura de nosaltres mateixes i que, alhora, puguin cuidar les persones que ho necessitin i acompanyar-les. Des del món local continuem marcant el camí a seguir, per la igualtat i la sostenibilitat. Ho fem i ho farem possible!

Les millors perles

Lligar al Mercadona amb una pinya del revés al carro de la compra s'ha convertit en tot un fenomen social. Ara, però, ha sorgit una nova forma de lligar a l'estil català: anar al Bonpreu i canviar la pinya per un fuet.

Un matí d'agost, les platges de la ciutat d'Alacant van aparèixer amb joves flotant a l'aigua, com si s'haguessin ofegat. Era un repte d'un *youtuber* a canvi del qual regalava roba. Ara, l'Ajuntament l'ha denunciat.

Als pobles petits, els repartidors de menjar a domicili no hi arriben. Com a alternativa, en una localitat d'Osca van trucar un taxi perquè fes un recorregut de 40 quilòmetres i els portés pizzes. La gana fa sorgir bones idees!

Treure el gos et pot canviar la vida. Això és el que li ha passat a una família anglesa, que passejant amb la seva mascota va trobar un braçlet d'un valor incalculable. És de l'època romana: del segle I dC.

Comitè Paralímpic Espanyol

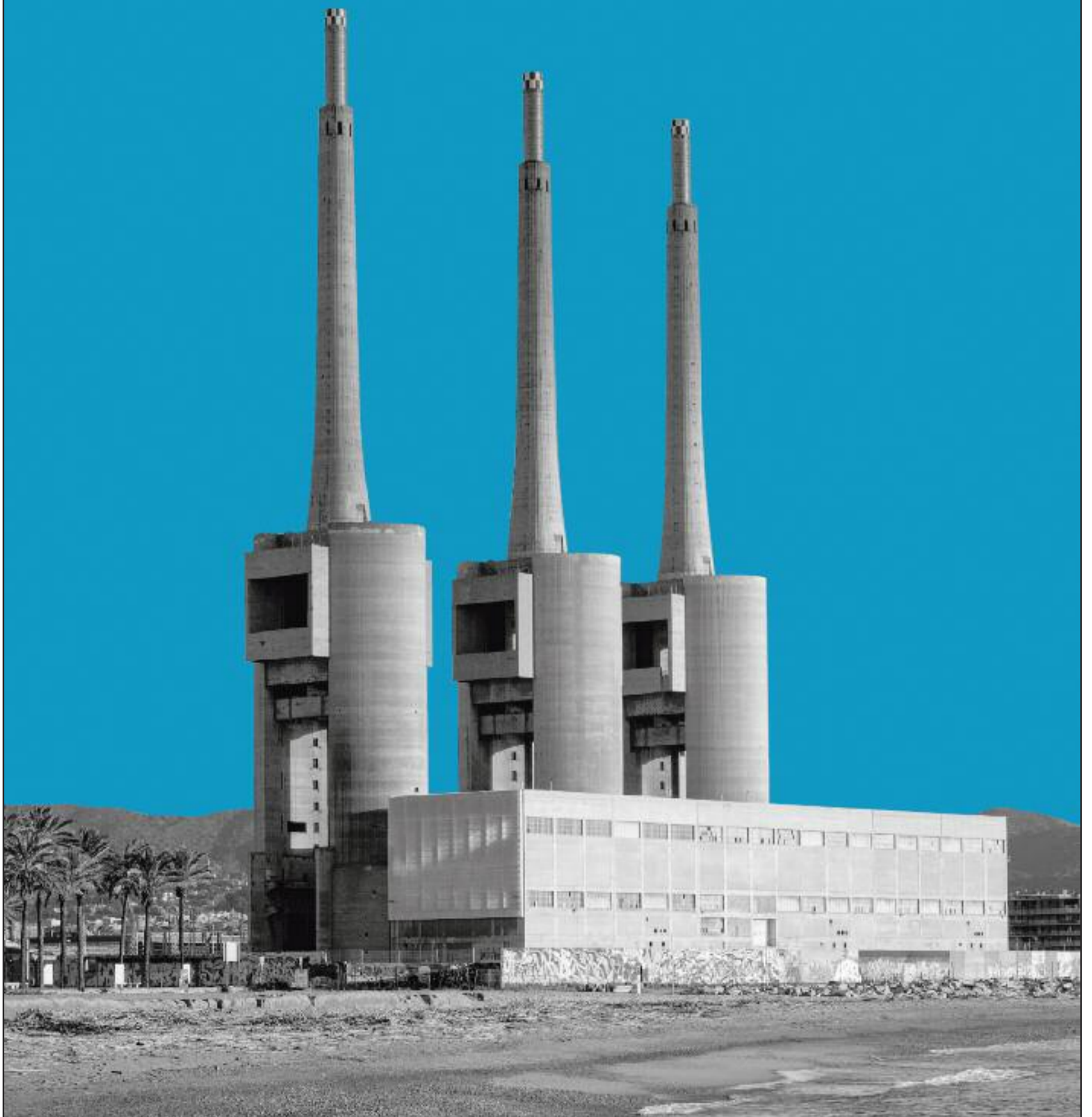
LA FOTO

MANIFESTA 15

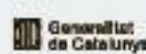
Barcelona Metropolitana

08.09 — 24.11.2024

manifesta15.org

MANIFESTA

Tribuna

El verd eixut de les ciutats

per Ester Safont, docent

Un bon amic, expert en paisatge urbà, en preguntar-li per la sequera em va dir: “Escoltem poc els científics”. Aquesta premissa ha estat ballant pel meu cap persistentment fins que ha desembocat en aquest article.

Hi ha fets irrefutables per tots coneguts: que l'aigua és vida però un bé escàs; que un terreny de regadiu val quatre vegades més que un de secà; que el consum mínim vital d'aigua per persona i dia és de 40 litres (fins a 100 litres en situació de confort); que rius com el Ter han reduït el seu cabal un 60% des de la dècada dels 70; que la temperatura mitjana a Catalunya ha augmentat gairebé 2 °C a les darreries del segle XX; que a l'estiu ens banyem al mar a 25,5 °C, 1,8 °C per sobre de la mitjana dels últims 40 anys... I podríem seguir força estona amb indicadors evidents d'aquest binomi aigua/temperatura que seguidament desenvoluparé.

I és que, com bé ens adverteix el catedràtic emèrit d'ecologia Narcís Prats (UB), en l'actual situació de sequera també hi juguen dues variables, que són l'adaptació i la mitigació. No podem parlar només d'adaptar-nos a aquest escenari optant per estratègies hídriques com la dessalinització, el reaprofitament i la regeneració d'aigües, perquè si no som capaços d'aturar l'augment de la temperatura (i aquí l'ús de combustibles fòssils n'és el principal detonant), difícilment podrem revertir els paràmetres actuals. Quin paper hi juga aquí la biomassa forestal? Pensem-hi.

És prou visible que la sequera va de bracet d'un canvi de paisatge. De fet, actualment la massa boscana és més gran i més densa i, en canvi, no hi ha prou ramats que pasturin. Ara mateix potser us estareu preguntant què hi pinten aquí les ovelles o fins a quin punt he perdut el fil de l'explicació. Doncs, no! Resulta que l'eixamplament i l'abandonament dels boscos equival a la baixada del cabal dels rius. A més temperatura, més evaporatranspiració d'aquests arbres cada cop més estesos al territori i, paral·lelament, menys aigua per alimentar els aquífers i menys escorrenties que augmentin el cabal de les conques dels rius. Què cal, llavors, per oferir solucions a aquest desgavell? Uns bons plans de gestió forestals (mosaic paisatgístic, en diuen) que afavoreixin que els nostres boscos siguin diferents, però que segueixin esdevenint la millor manera de preservar la biodiversitat. Si es gestiona bé el bosc, hi haurà més infiltració i una recàrrega d'aigües subterrànies més gran.

I com es fa? Amb polítics al capdavant amb una visió transversal, totalment compromesos amb el medi ambient i a qui no els tremoli el pols a l'hora d'injectar-hi el capital necessari.

Els boscos, els parcs i jardins i els parcs agrícoles o d'interès natural són, per tant, agents restauradors i han de ser administrats segons aquest pressupòsit, i no ferne demagogia política, sinó seguir els preceptes amb què els nostres acadèmics fa temps que ens alligonen.

Cal una planificació a llarg termini que contempli millores significatives tals com la inversió en canalitzacions i en xarxes de distribució d'aigua potable sense fuites. Es necessiten més equipaments hidrològics que garanteixin l'ús d'aigua de boca, la regeneració i la reutilització. Convé, així mateix, repensar el tipus de plantes i arbres que s'empren i com reeducar-los (perquè siguin més resilients i s'acostumin a condicions hídriques més desfavorables). S'han de garantir col·laboracions expressives entre les universitats i els responsables municipals i els directors dels Parcs Natu-

rals. El disseny d'edificis ha de ser adient, així com el manteniment dels edificis de titularitat municipal, que ha de ser responsable. I, òbviament, impera canalitzar adequadament la informació, sensibilitzar i educar convenientment la ciutadania.

S'imposa disposar de criteris clars, amb una autoritat política que porti la iniciativa rere el lema “l'esforç de tots per a tots” i que no canviï d'opinió sota pressió de determinats col·lectius. Hem de seguir confiant que els municipis faran molt més, amb projectes pensats que no es redueixin només als moments en què es limiten les dotacions, sinó amb una programació estratègica de futur, conscients del seu paper exemplificador, perquè si no, tindrem la temptació de desitjar que no ploqui per donar continuïtat al pla originari.

I arribem a l'anomenada infraestructura verda, aquella tan reiteradament ignorada, probablement tant com n'és de desconeguda, i en cap cas incorporada a les polítiques municipals. Sabem que la nostra vida depèn de l'ecosistema en què se sustenta. Realment ens hem de plantejar si regar jardins i mantenir parcs de naturalesa diversa és lícit... Sincerament, deixar de regar és un disbarat, perquè si només serveix per educar la gent, és una llàstima assumir que hem de deixar que es mori tot. Estem parlant d'un 2% de consum d'aigua destinat a l'espai públic! Malauradament, però, les decisions que actualment prenen els polítics es regeixen per les demandes dels ciutadans i l'ascendència que exerceixen sobre ells les xarxes socials. I què demanen els nostres veïns i veïnes? Poder omplir les seves piscines, que hi hagi més fonts, gaudir de complexos aquàtics, que es reguin els camps de futbol on juguen els fills, emprar les dutxes d'equipaments esportius... Les peticions populars no coincideixen, doncs, amb els preceptes de la dissortada cultura del verd, rere la qual s'esbatussen uns tècnics que han perdut l'autoritat moral que els confereix la seva formació acadèmica i professional. I quan uns serveis tècnics aconsellen aprofitar l'aigua que s'extreu amb bombes dels pàrquings per regar algunes zones de la ciutat que ja tenen adaptada una xarxa paral·lela a tal efecte, la resposta política és que no es poden tractar els barris de forma diferenciada. Cafè per a tots, els jardins s'assequen, els arbres en què es va invertir perquè s'adaptessin millor a un subsol amb menys substrat orgànic es moren...

Em resta per esmentar el que es coneix com a serveis ecosistèmics aportats pel verd, que juguen descaradament a favor del benestar emocional, la salut cardiovascular... Si prenem com a referència l'Hospital de Mollet i el paisatge en què els pacients se submergeixen durant la seva convalescència o recuperació, potser podrem fer-nos-en una idea. La salut mental, tanmateix, està indissolublement lligada a la relació amb la natura. Reflexionem-hi, també!

En conclusió, donem a la sequera el caràcter d'oportunitat. Malauradament és quan pitjor estem que fem les millors coses. Ara ens correspon guiar-nos per una visió més transversal i holística de tot plegat que ens endinsi en noves experiències, com els jardins sense reg. Aquests espais que no són verds, sinó ocre, els hauríem de repensar en un escenari de canvi que els naturalitzi el màxim possible. I pel que fa al gra de sorra particular de cada ciutadà, si amb la pandèmia vam aprendre a ressituar-nos i hem estat capaços de reforçar conductes perquè romanguin entre nosaltres, per què no hauríem de poder fer el mateix amb la sequera?

Foto: ACN

“

Donem a la sequera el caràcter d'oportunitat; malauradament és quan pitjor estem que fem les millors coses

”

Flaixos

@solnores: Els *influencers* són de les poques persones que es poden permetre un habitatge i un casament abans d'arribar als 30 anys.

@BoigBCN: Ahir un cuiner em va explicar que a Barcelona hi ha molts restaurants que no cuinen. Fan plats precuinats, repartits com paquets. Ho trobo injust per als que cuinen.

@AsseneWay: Al parc, porto la bici al nen, ve una altra nena més gran i intenta fer baixar el meu de la bici per pujar-hi ella. La mare ve amb un “heu de compartir”. No.

culturab.cat
 plataforma de tendències
 culturals metropolitanès

L'Hospitalet ha registrat durant l'agost 11.773 persones aturades, el 8,9%. L'atur ha crescut a l'agost 117 persones. A Catalunya, el mes més intens de vacances ha tancat amb 33.990 persones sense feina.

De l'Ajuntament al Govern: Marín i Belver estrenen càrrec

» L'exalcaldessa és la nova delegada de la Generalitat a Madrid
» El seu escuder ja exerceix de director general d'Administració Local

POLÍTICA ▶ El PSC gaudeix actualment d'una de les quotes de poder més grans de la seva història. Governa a les principals ciutats del país, a Barcelona i a la Generalitat. I l'executiu que s'està configurant en aquesta última administració s'està nodrint de regidors i alcaldes socialistes metropolitans. Un exemple és el de Núria Marín, exalcaldessa i des de fa poc nova delegada de la Generalitat a Madrid, càrrec que per ara compartibilitza amb el de senadora, també a la capital estatal.

No és, però, l'únic membre de l'anterior equip de govern municipal que s'incorpora a l'executiu de Salvador Illa. I és que Francesc J. Belver, escuder de Marín durant molts anys al consistori com a primer tinent d'alcaldia i que va abandonar l'Ajuntament amb Marín el juny, ha estat nomenat director general d'Administració Local. Tres mesos després de fer un pas al costat i de tancar la seva etapa a l'Ajuntament amb l'adeu de la *jefa*, Belver torna a la política, en una conselleria, la de Presidència, liderada per Albert Dalmau, antic gerent de l'Ajuntament de Barcelona, on treballarà braç a braç amb l'excalde de Pineda de Mar, Xavier Amor, secretari general del departament.

QUÈ FARAN I QUÈ COBRARAN? Ara bé, quina serà la feina que faran d'ara endavant Marín i Belver? I quina retribució percebran? Segons les últimes dades de les taules retributives de la Generalitat, l'anterior delegat del Govern a Madrid, el martorellenc

Belver i Marín durant el Ple de comiat de l'alcaldesa. Foto: Ajuntament

Joan Capdevila, tenia assignat un sou de 97.192 euros bruts, que és el que, previsiblement, passarà a cobrar Marín per aquesta feina.

Fins ara, per la seva responsabilitat de senadora Marín cobrava 3.284 euros bruts al mes, que a l'any es converteixen en prop de 46.000 euros, sense incloure les indemnitzacions que reben els membres de la cambra alta que provenen de circumscripcions diferents de Madrid i que, per tant, han de desplaçar-se sovint a la capital. Una responsabilitat, la de senadora, que segons ha publicat *La Vanguardia* citant fonts socialistes podria acabar deixant.

ON TREBALLARÀ MARÍN?

La delegació de la Generalitat a Madrid està ubicada al carrer d'Alcalà i fa tasques de representació institucional del Govern a la capital de l'Estat i de difusió de la llengua, patrimoni i cultura catalanes. En aquest edifici també hi ha el Centre Cultural Blanquerna, que va ser atacat

la Diada del 2013 per un escamot de l'extrema dreta espanyolista.

Per la seva banda, la direcció general que lidera l'exprimer tinent d'alcaldia té les funcions de cooperar i donar assistència als ens locals, com ara ajuntaments o altres institucions supramunicipals. A més, Belver haurà de "vetllar per la participació dels ens locals en les polítiques públiques de la Generalitat", així com dirigir la gestió dels programes de cooperació i finançament dels ajuntaments. Per tot plegat, tindrà un sou de 93.160 euros, segons les taules retributives del Govern.

"Aportaré tot el meu esforç, experiència i coneixement en aquesta nova tasca", va expressar Belver a les xarxes, després que el Govern de Salvador Illa fes públic el seu nomenament el 27 d'agost, un cop finalitzat el consell executiu d'aquell dia. En el Ple de comiat del juny, Belver va anunciar que tornaria al seu lloc de feina a Aigües de Barcelona, on estava en excedència, cosa que al final no ha estat així.

Suspensen un torneig per un robatori al Municipal

SEGURETAT ▶ Un robatori als vestidors de l'Estadi Municipal el 29 d'agost, durant la celebració del Torneig Ciutat de l'Hospitalet de futbol, va obligar a suspendre la competició. En un comunicat conjunt del CE l'Hospitalet i els organitzadors, expliquen que va ser l'EJ Can Pi qui va patir el robatori i se solidaritzen amb el club afectat, alhora que recorden que no és la primera vegada que pateixen un incident com aquest. "Una situació que patim de forma reiterada", lamenta el club, que re-

corda que la gestió de l'Estadi Municipal correspon a l'Ajuntament, a qui insten a buscar solucions.

LA SITUACIÓ A LES PLANES

Qui també ha posat el crit al cel pel que fa a la seguretat a la ciutat aquest estiu ha estat Sonia Esplugas, portaveu del PP, que lamenta que les promeses del govern local per reforçar les patrulles de la Guàrdia Urbana no s'han complert i denuncia "greus problemes de convivència" al parc de les Planes.

L'Ajuntament prepara la renovació de l'arbrat

Els treballs previs per a la renovació ja han començat. Foto: Ajuntament

INVERSIÓ ▶ Els treballs previs per a la campanya de plantació i renovació de l'arbrat urbà ha començat aquest mes de setembre. S'estan preparant els escoells i també s'estan retirant arbres morts o en mal estat per poder plantar-hi de nous. A partir del novembre, es plantaran arbres nous i també es reposaran els que hagin estat retirats, molts dels quals no han pogut sobreviure a la sequera que ha afectat el país els últims mesos i per les altes temperatures registrades.

Entre les noves ubicacions per plantar arbres hi ha el carrer Cobalt, al Centre; el carrer de Valeta, a Sanfeliu; el de la Muntanya, a Sant Josep; el carrer Mas de Collblanc; a la Granvia; al carrer Amadeu Torner, a Santa Eulàlia; el carrer de la Florida, a les Planes, o el de l'Apresadada, al Gornal.

Segons dades que aporta el consistori, la ciutat té 40.000 arbres, dels quals 16.300 estan ubicats a carrers, 22.000 a parcs i jardins i 1.800 a equipaments, com escoles o pavellons.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Arrenca el curs amb fronts oberts a l'escola bressol

EDUCACIÓ ▶ Amb l'inici del curs escolar, tant dels més petits a les escoles bressol el dia 5 com de la resta dels alumnes de Primària i Secundària el 9, la ciutat fa balanç de les necessitats que encara hi ha a la xarxa educativa local. En aquest sentit, la pitjor situació se l'emporten les escoles bressol, que per l'augment de la demanda de places tenen 850 alumnes en llista d'espera: 578 a les llars d'infants municipals, 221 a les de la Generalitat i 51 a les subvencionades.

En el cas de les escoles bressol i llars d'infants subvencionades pel consistori, de les quals n'hi ha cinc a la ciutat -Patufet, Garabatos, Nova Fortuny, l'Estel Blau i La Gua-gua-, el procés per municipalitzar-les, una demanda ja històrica de les famílies, continua obert. Després de diverses promeses per part de l'equip de govern de l'Hospitalet, que des del 2016 ho contempla com una necessitat per millorar el servei, les famílies continuen esperant, un curs més, per fer realitat un pas que els ajudaria a estalviar diners. I és que alguns d'aquests pares i mares que tenen fills en els esmentats centres educatius paguen cada mes al voltant dels 500 euros.

Els alumnes de la ciutat ja han tornat de les vacances. Foto: Ajuntament

Després de diverses dates facilitades pel consistori l'últim any, fonts municipals van evitar donar-ne una de nova fa uns mesos, quan es van reunir amb les famílies. Aquestes, al seu torn, van indicar que l'equip de govern els havia emplaçat per al curs vinent, el 2025/2026, però des del consistori no ho van voler corroborar, a preguntes formulades per *Línia L'H*.

Amb l'inici del curs escolar, des del consistori informen que el procés per integrar les cinc escoles bressol a la xarxa municipal està obert i que estan com-

promeses amb l'educació infantil de zero a tres anys. Qui ha recordat que calen solucions, amb tot, és ERC, que en una roda de premsa a les portes de l'Ajuntament el passat dia 9 va recordar que "cal actuar" per fer un pas que tant famílies com treballadores reivindiquen.

Pel que fa a l'educació Secundària i la Primària, l'Hospitalet va arrencar el curs el 9 de setembre amb 29.584 alumnes. A més, l'Ajuntament recorda que aquest estiu s'han fet obres de millora a vuit centres educatius de la ciutat.

L'Hospitalet recordarà Paco Candel a l'acte de la Diada

EFEMÈRIDE ▶ L'Hospitalet commemorarà el 60è aniversari d'*Els altres catalans* de Paco Candel durant la celebració de la Diada. Els actes centrals tindran lloc, com cada any, al voltant del monument a Casanova, entre el carrer Provença i l'avinguda del Carrilet, a partir de les 11 del matí, amb la tradicional ofrena floral de les entitats, forces de seguretat, partits i govern municipal, encapçalat per l'alcalde, David Quirós.

Candel és recordat per haver elaborat una de les obres més importants que analitza el fenomen de la immigració intrapeninsular, *Els altres catalans*, publicat el 1964, des del punt de vist social, econòmic i polític, abordant els conceptes de la integració, l'adaptació cultural i la catalanitat. Sense anar més lluny, a l'acte de commemoració de

la Diada assistiran familiars i amics de Candel.

Un Candel que, a més, va tenir una forta vinculació amb la ciutat. De fet, va compaginar la seva extensa trajectòria literària i periodística amb l'activitat política a l'Ajuntament, on va ser regidor durant el primer mandat de la democràcia. En concret, es va fer càrrec de la regidoria de Cultura fins al 1981 i, de fet, havia estat el cap de llista del PSUC a les primeres eleccions municipals després de la dictadura.

Més endavant, el 1983, va rebre la Creu de Sant Jordi, de mans de l'aleshores president de la Generalitat, Jordi Pujol, mentre que l'any 2000 va rebre el Premi d'Honor Ciutat de l'Hospitalet, i el 2003 la Medalla d'Or del Govern català. Candel va morir a Barcelona el 23 de novembre del 2007.

Candel rep la Medalla d'Or de la Generalitat de mans de Pujol. Foto: Arxiu

Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

grup comunicació 21

orgull.barcelona
digital i revista en paper

Existeixen alguns casos excepcionals de persones que, sense tenir famílies adinerades, s'han fet milionàries. Foto: Freepik

Hi ha molta teoria sobre com fer-se ric. Llibres, conferències, manuals, tutorials... La literatura sobre com generar una gran fortuna és abundant. De fet, en els darrers temps han proliferat els *youtubers* que asseguren conèixer les claus per aconseguir viure en l'abundància.

El cas d'Amadeo Lladós és paradigmàtic. Aquest creador de continguts que fa apologia de passar el màxim de temps possible al gimnàs cultivant el cos, i que utilitza com a principals insults les paraules *panza* i *mi-leurista*, ha estat denunciat a les xarxes en considerar-se que els seus vídeos tenen missatges similars als que utilitzen les sectes per captar fidels. Lladós, que cobra fins a 1.000 euros per hora als assistents a les seves classes en línia, insta els joves a abandonar les seves famílies si aquestes no estan alineades amb les seves aspiracions. Els diu que per aconseguir els seus somnis de conduir Lamborghinis val més la pena vendre-s'ho tot i viure en un cotxe al carrer. Els seus vídeos han impactat, sobretot, en nois de classe obrera.

Malgrat tot això, les xifres no enganyen: la forma més ràpida de fer-se ric no implica participar en cursos o tenir grans idees. La manera més senzilla passa per tenir uns pares rics.

Segons dades de l'*Atlas de Oportunitades*, a l'estat espanyol el 12% dels fills de famílies pobres acaben entre el 20% de la població més rica, mentre que en el cas de les famílies riques, la xifra s'eleva fins al 33%.

Si mirem qui són els homes i dones més rics de Catalunya, veiem que, en gran part, venen de famílies riques. Víctor Grífols (amb una fortuna, segons *Forbes*, de 2.400 milions d'euros) és fill d'una dinastia de prohoms de la indústria farmacèutica. Sol Daurella (2.000 milions) forma part d'un clan que, gràcies a la Coca-Cola, ha fet fortuna. José María Serra (1.500 milions) és fill de Jesús Serra, l'industrial que va crear Catalana Occidente. Manuel Puig Rocha (1.200 milions) ve d'un llinatge d'empresaris dedicats a la perfumeria i a la cosmètica.

La llista podria continuar amb la família Palatchi, de Pronovias, la Gallardo, d'Almirall, o la Puig, del Grup Puig. Tots ells són, d'alguna manera, part de la burgesia que Cristian Segura va definir al seu llibre *Gent d'ordre* i que, a ulls d'aquest periodista, està en declivi per l'arribada al país del capital financer internacional.

No obstant tot això, existeixen alguns casos excepcionals que demostren que l'ascensor social –o potser podríem dir-li el coet social– funciona. Són els homes fets a si mateixos de la

De néixer en famílies humils a multimilionaris

Sortir de baix i arribar al cim està molt ben vist socialment. D'aquí neix l'expressió de l'home fet a si mateix. Persones nascudes en famílies modestes i que han arribat a acumular grans fortunes. Aquesta és la trajectòria d'alguns multimilionaris metropolitans. Són casos excepcionals i així és la seva història.

metròpoli. Persones que sense tenir famílies adinerades s'han fet milionàries.

DEL BARCELONÈS NORD

Si hi ha dos noms que sobresurten per damunt de la resta en aquest territori són el d'Enrique Tomàs i José Elías. Ambdós de Badalona, tenen una història similar.

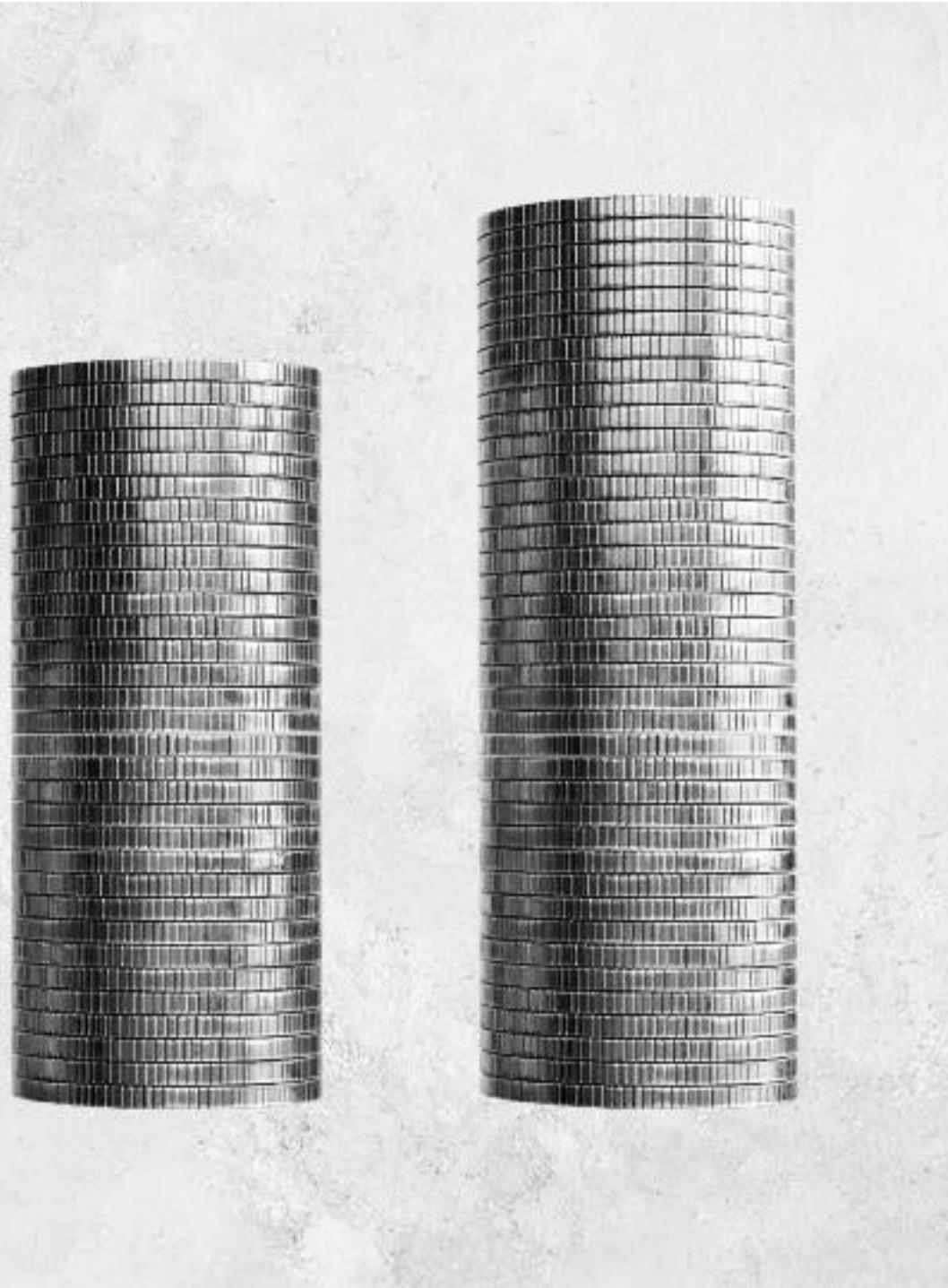
Elías ocupa el lloc número 113 a la llista dels més rics que publica anualment *El Mundo*,

amb una fortuna estimada de 550 milions d'euros. Aquest badaloní, nascut l'any 1976 en el si d'una família de classe obrera, sempre va tenir en el seu pare, de professió electricista, un referent. Potser per això es va formar com a enginyer tècnic industrial i, després d'iniciar dues empreses i arruïnar-se, l'any 2000, amb la companyia Audax Renovables, va aconseguir convertir-se en un dels homes més rics de l'Estat.

A més de ser un dels avaluadors de Joan Laporta a la presidència al Barça, és un dels màxims accionistes de La Sirena, i també ofereix cursos a internet sobre empenedoria. De fet, com ha pogut comprovar el diari *Línia* a la seva pàgina web personal, hi ha una secció anomenada *10 minutos de èxito empresarial con José*, on per la quantitat de 600 euros dona consells via Zoom a empenedors.

Elías es defineix com un ric amb mentalitat de pobre. "Si fos ric, tindria una col·lecció de Ferraris al garatge, i només en tinc un que jo volia per a cada dia, per anar al Mercadona", explicava en una entrevista a la revista *Forbes* en la qual afegia que dins del món empresarial el veuen com un "garrulo".

La biografia d'Enrique Tomàs també és de pel·lícula. El seu pare i la seva mare eren immigrants i tenien una lleteria a

Una dona entre homes

● A la llista *Forbes*, les dones són minoria i amb prou feines superen el 13% del total. A més, la dona més rica del món, Françoise Bettencourt Meyers, de L'Oréal, acumula una fortuna de 99.000 milions de dòlars, mentre que els 10 homes més rics del planeta tenen, tots ells, més de 114.000 milions.

Al rànquing dels més rics de Catalunya i a la nostra particular llista de les persones fetes a si mateixes a la metròpoli, les dones també són minoria. Malgrat això, hi ha un cas que cal esmentar: el de Carmen Thyssen-Bornemisza. Tot i que rep

va entrar en contacte amb Hollywood i més tard va poder conèixer artistes com Frank Sinatra. El 1965 es va casar amb l'actor Lex Barker, famós per les seves aparicions a les pel·lícules de *Tarzan*, després de conèixer-se en un vol a Zúric, quan ella li va demanar un autògraf.

El 1972, Barker va morir d'un infart a Nova York i Thyssen va heretar la seva fortuna. Més tard es casaria amb l'actor Espartaco Santoni, de qui acabaria divorçant-se. Els anys 80 va participar en diverses pel·lícules espanyoles i el 1981 va conèixer el seu tercer marit, el mul-

Carmen Thyssen ocupa la posició 73 al rànquing dels més rics de l'estat espanyol i acumula una fortuna de 1.400 milions d'euros

el nom de baronessa després de casar-se amb el baró Hans Heinrich von Thyssen, aquesta empresària del món de la cultura i l'art va créixer en un ambient familiar modest, a Sitges. Els seus pares es van separar quan tenia cinc anys i ella va viure amb la seva mare, que sempre va voler que la filla, que havia nascut el 1943, tingués una educació en centres d'elit de Barcelona i Londres.

El 1961 va guanyar el certamen Miss Espanya com a Miss Catalunya i això li va permetre viatjar als Estats Units, on es disputava aquesta competició a escala mundial. Allà

timilionari baró Hans Heinrich von Thyssen, de qui el 2002, quan va morir, va heretar la fortuna després de forts litigis amb els seus fills.

Actualment, Thyssen ocupa la posició 73 al rànquing dels més rics de l'estat espanyol i acumula una fortuna de 1.400 milions d'euros.

El seu nom va sonar amb força a Barcelona fa uns quants mesos quan es va saber que havia firmat un preacord amb els propietaris de l'immoble que fins ara acollia el cinema Comedia, situat al número 13 del passeig de Gràcia de la capital catalana, per convertir-lo en un nou Museu Carmen Thyssen.

Santa Coloma de Gramenet. Tomás era el petit d'onze germans i ja amb 10 anys va començar a ajudar en el negoci familiar.

Als 15 anys va comprar al seu pare un establiment que tenia al mercat de la Salut de Badalona, una cansaladeria, que amb el temps va anar creixent. Així va començar l'imperi de la venda del pernil que actualment té aquest badaloní nascut l'any 1966 i que factura 167 milions d'euros anuals amb 150 establiments repartits per tot el món.

No obstant això, i com el mateix Tomás reconeix, part del seu èxit té a veure amb la seva col·laboració el 1988 amb Justo Molinero. En aquell moment, *Radio TeleTaxi* era una emissora de referència, i va ser des d'aquesta plataforma que els pernils d'Enrique Tomás es van donar a conèixer a l'àrea metropolitana.

En aquest sentit, Justo Molinero també es pot considerar un home metropolità fet a si mateix. Va néixer a Villanueva de Córdoba el 1949, però la seva família, l'any 1967 i "per fugir de la fam", va migrar a Santa Coloma de Gramenet.

Aquí, el locutor de ràdio va començar a treballar de mecànic i més endavant va aconseguir tenir el seu propi taxi. L'any 1982, en el marc del Mundial de futbol que es va celebrar a l'Estat, Molinero va pensar que seria bona idea crear una ràdio per recuperar objectes perduts als taxis, i tot i que en un principi el projecte va començar de forma pirata, aquella experiència va ser l'embrió d'una de les ràdios més importants del país.

Molinero, un emprenedor de cap a peus, confessava en una entrevista a *La Vanguardia* que quan encara no era ric el seu "somni" era tenir "un cotxe blanc i una novia rossa".

L'HOME DEL JOC DE TERRASSA

El 2017, Manuel Lao es va convertir en la desena persona més rica de l'estat espanyol i la primera de tota Catalunya. Aquest empresari de 80 anys nascut a la localitat de Doña María, a Almeria, va arribar a tenir una fortuna de 2.400 milions d'euros.

Actualment, Lao ocupa la posició número 47 i es comptabilitza que té 1.200 milions a les butxaques. En el seu cas, el

El 2017, Manuel Lao es va convertir en la desena persona més rica de l'estat espanyol i la primera de tota Catalunya: va arribar a tenir una fortuna de 2.400 milions d'euros

Avui dia, Isak Andic, fundador de Mango, és la fortuna número 57 de l'estat espanyol, però el 2010 va arribar a ser la segona, amb més de 3.500 milions d'euros

mite fundacional es remunta a l'any 1978 quan, juntament amb el seu germà Juan Lao, va començar a dissenyar i fabricar les seves pròpies màquines d'escurabutxaques des de Terrassa, ciutat a la qual havien arribat amb 12 anys. Aleshores van crear la companyia Internacional de Recreativos SA, que més tard es passaria a dir CIRSA.

La firma va anar creixent de forma exponencial i Lao va anar incorporant-se a altres sectors de negoci com l'immobiliari o l'hoteler. Abans, però, va comprar al seu germà la seva part de l'empresa el 1998 per 20.000 milions de pessetes (120 milions d'euros). Quan Lao va arribar a la seva màxima esplendor com a empresari el 2017 va ser gràcies a la venda de CIRSA al fons de capital risc Blackstone per valor de 2.000 milions d'euros. En part, aquesta gran fortuna és responsable que el municipi en el qual viu Lao sigui el segon amb més renda per càpita de tot l'estat espanyol. Matadepera, per darrere de Pozuelo de Alarcón (Madrid), té una renda neta per habitant de 27.167 euros.

DE TURQUIA A BARCELONA

El darrer home d'aquesta mena ens fa viatjar fins a Istanbul. Allà és on va néixer Isak Andic, un dels homes més rics de Catalunya i el fundador de Mango. Andic va arribar a Barcelona amb 16 anys amb la seva família. Tot i que va estudiar a la prestigiosa Escola Americana i no es pot dir que vingués de família pobra, sí que és cert que els seus inicis empresarials estan trufats del mite de l'home fet a si mateix.

El 1972, Andic va vendre unes bruses brodades a mà a Turquia a una botiga anomenada Ibiza que hi havia a la Via Augusta de Barcelona. Així va seguir fins que va obrir el seu propi establiment de moda i, finalment, apadrinat per l'empresari Enric Casi, el 1984 va poder muntar la seva pròpia marca, Mango. Avui dia, Andic és la fortuna número 57 de l'estat espanyol, però el 2010 va arribar a ser la segona amb més de 3.500 milions d'euros.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

1.600 euros per un pis a Sant Josep

» Els nous habitatges aixecats al costat de Cosme Toda tenen un preu de lloguer superior a la mitjana
 » Una part del veïnat del barri denuncia els efectes gentrificadors d'una nova bombolla immobiliària

HABITATGE ▶ “Promoció d'obra nova al barri de Sant Josep, al cor de l'Hospitalet, formada per 62 habitatges de 2, 3 i 4 dormitoris amb terrassa, garatge, traster, piscina comunitària, solàrium i amples zones comunes”. Detall no menor que no s'especifica: els preus de lloguer s'apuguen fins als 1.500 i 1.600 euros, tot depenent de si tenen dues o tres habitacions.

No es tracta de cap broma, sinó de la promoció d'habitatge d'una de les immobiliàries que operen a la ciutat. Ciutat amb una renda per càpita mitjana de 14.488 euros, és a dir uns ingressos mensuals d'uns 1.200 euros. Els comptes no surten, miris com t'ho miris. A una família hospitalenca estàndard, formada per tres o quatre membres, li restarien només uns 200 euros per arribar a final de mes, després de descomptar les obligades despeses per pagar les factures d'aigua, llum i gas, el

transport i, sobretot, l'alimentació.

“S'HAN VENUT EL BARRI”

Aleshores, per a qui són aquests pisos? La resposta és òbvia, especialment per als hospitalencs que viuen al voltant d'aquesta “aberració urbanística”, tal com denuncia una veïna a les xarxes socials. “Es tracta d'una zona residencial pensada per a un sector de població amb un nivell econòmic molt més elevat que el del veïnat actual”, contesta Daniel Rueda, veí del barri i membre de la plataforma Stop Massificació, que afegeix que “s'han venut el barri a les constructores”. És a dir que la clientela potencial no es troba a Sant Josep, ni a l'Hospitalet. Cal trobar-la a l'altra banda de la Riera Blanca i més enllà, o fins i tot entre els passatgers que aterren a l'aeroport del Prat o desembarquen al port de Barcelona.

“L'arribada dels nous habi-

Façana d'un dels edificis de Can Batllori, amb un cartell de la promoció immobiliària. Foto: Línia L'H

tants, que en la major part són expulsats de Barcelona a causa de la gentrificació, contribueix a reproduir el fenomen a Sant Josep, tot segregant el barri i expulsant a qui no pugui pagar l'increment del cost de la vida”, assenyala Rueda, que va més en-

llà i fa la seva anàlisi particular dels efectes de la nova bombolla immobiliària, que s'està traduint en milers de nous pisos a preus inassequibles per als residents a l'Hospitalet i altres municipis del sud de l'àrea metropolitana. Cal renovar el parc

d'habitatge i donar resposta a la demanda, es justifiquen des del consistori. Arguments que no sedueixen Rueda ni tants d'altres, que cada cop ho tenen més difícil per sobreviure a la cinquena població amb el lloguer més car del país.

L'E

L'ESTRANGER
ASSOCIACIÓ CULTURAL

CARRER DE L'OLIVERA 55
POBLE-SEC

WWW.LESTRANGERBCN.COM

L'AMOR ÉS
ANALÒGIC

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

Art urbà | Restaurades les columnes del pont d'en Jordà

Ha estat restaurada l'obra *La Santa Estació*, de l'artista resident a l'Hospitalet Nevenka Pavic. Es tracta d'un mosaic que des del 2018 decora les columnes situades davant l'estació de metro de Santa Eulàlia, sota el pont d'en Jordà.

Can Trinxet participa en el Manifesta 15 amb 'Diàspora'

CULTURA ▶ Manifesta 15, la biennal cultural metropolitana, arriba a l'Hospitalet. Des del 8 de setembre, l'antic recinte industrial de Can Trinxet acull la instal·lació *Diàspora*, de l'artista italiana d'origen senegalès Binta Diaw. Aquesta consisteix en una xarxa de trenes de 800 metres de llarg, creada *in situ*, durant aquest estiu, per un col·lectiu de dones africanes de la ciutat.

L'obra de Diaw es pot contemplar a l'antiga fàbrica textil. Foto: Cecília Coca

CONFLICTES "EN EQUILIBRI"

Colonialisme, migracions, diàspora, immigració, panafricanisme, resistència, identitat... El simbolisme de l'obra de Diaw forma part del clúster geogràfic i temàtic 'Equilibrant conflictes', que a partir de les realitats locals presenta obres multidisciplinàries destinades a ampliar la comprensió de com ens relacionem entre nosaltres i amb els recursos naturals que ens envolten.

Coincidint amb el trentè aniversari, aquesta edició vol contribuir a repensar quin paper tenen les zones de fora del nucli històric de Barcelona i, al mateix temps, explorar com es podrien millorar les relacions entre els entorns construïts i els naturals de la regió metropolitana, com el delta del Llobregat, la serra de Collserola o la llera del riu Besòs. Amb aquesta intenció, la biennal s'exposarà a 12 mu-

nicipis de l'àrea metropolitana, com l'Hospitalet.

"JUNTES, MÉS FORTES"

A més de Can Trinxet, la xemeneia industrial de Can Batllori també és objecte de la instal·lació artística *Juntes, més fortes*, de l'artista Lara Schnitger i la Xarxa de Dones Cosidores. Un total de dotze pancartes es penjaran a dotze xemeneies de les ciutats participants en la biennal.

La reforma arriba després de les reivindicacions. Foto: AFA Paco Candel

En marxa les obres de la nova escola Paco Candel

EQUIPAMENTS ▶ Les esperades obres de reforma de l'Escola Paco Candel van començar, finalment, el passat 27 d'agost, poques setmanes abans de l'inici d'un nou curs escolar.

La reforma, que té com a objectiu transformar l'antiga escola en un edifici de dues plantes i tres patis, envoltat de zona verda, respon a les reivindicacions de les famílies dels alumnes i a una sèrie de criteris educatius, ambientals

i d'eficiència energètica, segons els responsables municipals, que asseguren que el projecte ha estat fruit d'un procés participatiu del conjunt de la comunitat escolar, des de l'equip directiu fins a l'AFA.

Tot i que les obres tenen una durada prevista de 28 mesos, es mantindrà l'activitat escolar amb normalitat. De moment, s'ha iniciat l'habilitació com a pati provisional de l'espai de l'altra banda del carrer de l'Apreatadora.

Mobilitat | Nou punt de recàrrega de vehicles elèctrics

Continua l'ampliació de la xarxa d'electrolineres a la ciutat, amb una nova estació a la cantonada del carrer Narcís Monturiol amb Can Tries, entre els barris del Gornal i Santa Eulàlia. Aquesta permet carregar quatre vehicles de manera imultània.

Bellvitge | El Gornal

La Festa Major reivindica les arrels andaluses de Bellvitge

TRADICIÓ ▶ Arrels culturals i gastronomia local. El 'Gastrofest', consistent en un tast de vins i tapes, i el festival cultural 'Vamos Pa Andalucía', amb la participació de les diferents entitats andaluses del barri, són les principals novetats de la Festa Major de Bellvitge d'enguany, que se celebra del 7 al 15 de setembre.

Aspecte de l'espai alternatiu, dissabte a la nit. Foto: El Txiringo

NOU CONSELL DE DISTRICTE

Rosa Corral, presidenta de la Comissió de Festes encarregada de l'organització, reivindica el protagonisme de la cultura andalusa en un barri que va ser aixecat entre els camps del delta en la seva major part per nous vinguts del sud de la Península, els anys seixanta i setanta del segle passat.

La inauguració, el 7 de setembre a l'Estand Sociocultural José Antonio Montoya, va comptar amb la presència de l'alcalde, David Quirós, i el nou regidor del Districte VI, Rafael Gómez. La Comissió de Festes va agrair la

tasca de l'anterior regidora, Maitte Revilla.

ESPAI REIVINDICATIU

El Txiringo, espai veïnal alternatiu que repeteix després de l'èxit d'assistència de l'any passat, acull una jornada sobre feminisme organitzada pel grup de dones Amalgvia i taules rodones sobre el conflicte a Palestina i el sindicalisme a un dels barris

amb més tradició de lluita obrera i veïnal de la ciutat.

Una xerrada sobre la crisi de l'habitatge i la joventut, del Sindicat d'Habitatge, tanca la programació del Txiringo.

La festa continua fins al 15 de setembre, amb la tradicional allau de visites de polítics de tots els partits, que no es perden una nova edició de la festa de barri més important de la ciutat.

Les resonàncies magnètiques detecten casos d'esclerosi múltiple. Foto: HUB

Més esperança de vida per a pacients que pateixen del cor

MEDICINA ▶ L'Hospital Universitari de Bellvitge (HUB) continua consolidant-se com un centre de referència en la recerca científica. Aquest estiu ha fet públics avenços relacionats amb malalties o patologies de difícil cura, com la insuficiència cardíaca o l'esclerosi múltiple.

MENYS RISC DE MORT

Un estudi codirigit per l'HUB ha demostrat que la fineronona, un fàrmac que s'administra a fins ara es prescriu a malalts de

ronyó crònics, augmenta la supervivència de la meitat de les persones que pateixen insuficiència cardíaca.

En el segon cas, ha aconseguit personalitzar el tractament de l'esclerosi múltiple a través d'una nova eina d'intel·ligència artificial, anomenada icobrain, que permet tractar cada pacient segons les característiques particulars de la seva malaltia. A més, l'ús d'aquesta eina permet accelerar la detecció de pacients amb aquesta malaltia.

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:

ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 **Ayuda
en Acción**

Pedro Luna: la veu de la ciutat a la confederació veïnal catalana

Francisco J. Rodríguez
LA FLORIDA

L'Hospitalet, i més en concret la seva federació veïnal, va ser una de les impulsores de la Confederació d'Associacions Veïnals de Catalunya (CONFAVC) els anys 80 del segle passat. Però feia molts anys que aquesta no comptava amb un representant hospitalenc. Aquesta dinàmica s'ha trencat aquest estiu amb l'entrada de Pedro Luna a la cúpula directiva de la CONFAVC com a membre de la nova junta. En concret, com a secretari. "L'Hospitalet és la segona ciutat del país i no està degudament representada en alguns àmbits", assenyala.

Ell és membre de l'associació de veïns de la Florida, de la qual ha estat president. I fa dos anys que Luna col·labora en el grup de la CONFAVC dedicat a la inter-

Luna està vinculat a l'associació de veïns del barri. Foto: Línia L'H

culturalitat, on combaten els discursos d'odi contra els migrants i defensen la solidaritat, el dret al padró i la cohesió. De fet, Luna diu en una conversa amb *Línia L'H* que com a membre de la junta vol seguir en aquesta direcció. "És un repte i una assignatura pendent de la CONFAVC", diu pel que fa als temes relacionats amb la migració i la seva cohesió.

Luna creu que la confederació ha d'adaptar-se a les "noves

realitats socials" i fomentar la participació dels migrants al teixit associatiu. També diu que lluitaran perquè tiri endavant la nova Llei de Barris -aparcada des del 2022- i per la retirada de l'amiant dels barris.

En aquest sentit, considera que l'Hospitalet és un "mirall" del que passa a Catalunya, on les desigualtats afecten un de cada quatre ciutadans, que estan en risc d'exclusió.

Aspecte actual de les noves escales mecàniques. Foto: Ajuntament

Reobren les dues rampes mecàniques del Mercat

EQUIPAMENTS ▶ Des de finals de l'agost estan en funcionament les dues rampes mecàniques d'accés al Mercat de la Florida. I és que feia mesos que aquestes escales i les rampes romanien tancats per les obres d'adequació del futur espai digital Florida 6.0, que anirà a la segona planta de l'edifici.

Durant l'estiu s'han portat a terme unes obres per instal·lar unes escales mecàniques entre el

primer i el segon pis, entre altres. Durant l'execució dels treballs, es va crear un túnel amb bastides que permetia l'accés a l'equipament municipal.

Les obres que han permès els últims mesos instal·lar escales mecàniques a l'edifici han portat una gran polèmica entre el veïnat, que va denunciar que es portaven a terme de nit. El consistori argumentava que era l'única manera de fer-les viables.

Transport | La Línia 5 de metro recupera la normalitat

Les estacions de Collblanc i Cornellà Centre tornen a estar connectades amb la represa de la circulació de la Línia 5 de metro, després dels treballs de renovació de les vies, que permetran augmentar la freqüència de pas i eliminar les vibracions.

Collblanc | La Torrassa

El barri fa pinya per denunciar els pisos turístics il·legals

HABITATGE ▶ El veïnat de Collblanc i la Torrassa diu prou a la cada cop més massiva presència de turistes, "que està alterant l'ecosistema dels barris, cada cop més semblants a una ciutat dormitori", segons l'Isidre, veí del número 14 del carrer Occident i un dels promotors d'una plataforma que vol denunciar la problemàtica i que aplega diverses entitats, col·lectius i grups polítics. Aquest veí avança a *Línia L'H* que aquesta plataforma farà "aviat" la seva presentació oficial.

"Volem denunciar la proliferació d'allotjaments destinats a lloguers temporals, en forma d'apartaments turístics registrats i, sobretot, de pisos reformats a tal efecte, ubicats de manera il·legal en blocs d'habitatges", explica l'Isidre. "La llei només permet l'habilitació d'apartaments turístics en finques senceres destinades a tal efecte", apunta, i denuncia l'existència de "multipisos" o pisos dividits en habitacions per a llogar-les de

Tovalloles i roba estesa a la terrassa d'un pis turístic al barri. Foto: ACBALAT

manera separada i per temporades, a preus que igualen o superen el que pagaven els anteriors llogaters per l'apartament sencer. També alerta de la "trampa" que suposa l'intercanvi de pisos entre turistes, a partir d'un contracte inicial d'un mes que es divideixen entre ells.

EL CAS D'OCCIDENT 14

Alguns dels esmentats pisos turístics no estan declarats i s'anuncien com a lloguers tempo-

rals per a estudiants, com diversos habitatges reformats del número 14 del carrer Occident. Diversos veïns han marxat per la negativa de la propietat a renovar-los el contracte, mentre que d'altres, com l'Isidre, encara no han rebut cap notificació.

Per tot plegat, hi ha pendent una reunió per concretar el nom de la plataforma i les primeres accions, destinades a combatre la gentrificació".

Concentració nocturna a la sortida de la parada de metro. Foto: Laura Garcia

Queixes veïnals per incivisme a la plaça de la Solidaritat

QUEIXES ▶ Crits, música a tot volum, baralles, restes d'ampolles trencades i pudor d'orins són el malson que cada nit han de suportar Laura, Benjamín, Miriam i la resta dels veïns dels voltants de la plaça de la Solidaritat, al límit entre Collblanc i les Corts. I és més greu les caloroses nits d'estiu, quan s'hi apleguen desenes de persones amb ganes de festa al voltant de la parada de metro de Collblanc.

Laura lamenta la indefensió en què es troben, malgrat ha-

ver traslladat les seves queixes als responsables dels consistoris de l'Hospitalet i Barcelona, i denuncia un conflicte d'interessos entre les dues administracions, que "es passen la pilota" sense resoldre el conflicte.

La mateixa veïna afegeix que han recollit signatures i s'han reunit amb regidors de districte i representants policials, que els han dit que hi ha un pla conjunt previst. Tot i això, demanen una presència policial "fins al moment inexistent".

Septiembre
14 y 15

Barcelona Vive MÉXICO 2024

FIESTAS DE MÉXICO EN BARCELONA

www.bcnvivemexico.es

La Fiesta
MEXICANA
más grande de Europa

compra tus entradas

A lo largo de todo el fin de semana goza de los mejores espectáculos mexicanos, la mejor gastronomía mexicana y vive México en todo su esplendor en la feria mexicana más grande de Europa.

Degusta los mejores platos preparados por los mejores chefs, disfruta de los artistas de primer nivel, bailarines, músicos, toma un buen tequila, y admira nuestro arte y el mejor espectáculo de lucha libre.

Además, actividades infantiles y piñatas, stands, empresas y artesanía de todos los puntos de la República Mexicana.

con tu entrada participas en un sorteo:
1 VIAJE A MÉXICO

TAQUILLA		Anticipada ONLINE	
venta en taquilla solo el día de la feria		Evita colas y asegura tu lugar (aforo limitado)	
Presentando este flyer	Donativo entrada 10€	 ATRAPALO.COM	8€ - 1 día
Precio habitual	14€		15€ - 2 días

POBLE ESPANYOL DE BARCELONA **Av. Francesc Ferrer i Guardia 13 BCN.**

L'equip de Joan Sánchez visitarà el pròxim diumenge 15 de setembre el Reus FC, en partit corresponent a la segona jornada del grup cinquè de la Tercera RFEF. El CE l'Hospitalet hi arribarà després superar per 2-1 el Sabadell FC B el passat dia 8.

La llum de Martina Claramunt

» A la pivot li van diagnosticar leucèmia fa quatre anys, quan era jugadora del CEJ l'Hospitalet
 » «No soc conscient d'haver passat un càncer; va ser una època d'absoluta inconsciència», reconeix

Toni Delgado
LES PLANES

Quedem a l'Escola Proa, al barri de la Bordeta, a Sants, i conversem a l'hort, un espai màgic per a Martina Claramunt (Barcelona, 2005), que, per un moment, torna a la infància. S'hi veu més petita i recollint, com la resta de la classe, els enciams que hi plantaven. Després, preparaven l'amanida i dinaven plegats. Mentre la barcelonina recrea els records, apareixen uns marrecs amb carmanyoles. Alguns observen, curiosos, la càmera i la gravadora. Un parell ens saluden amb alegria. L'espantocells no deixa d'observar-nos.

L'hort és un espai que convida a la reflexió i aquesta tranquil·litat, barrejada amb l'entusiasme dels infants, ajuda l'entrevistada a traduir en paraules moments i emocions difícils de descriure per la seva complexitat. «Mai m'he parat a pensar per què m'ha tocat a mi. Simplement, em sento una privilegiada perquè tot està anant molt bé. Si no fos així, potser tindria la sensació d'haver patit més», s'obre Claramunt, nova jugadora del JAC Sants.

Fa temps que pensa que la família va patir més que ella i que per això, i sense adonar-se que ho feia ni per què ho feia, fingia estar millor del que estava. No els volia preocupar encara més.

Conserva la il·lusió i l'energia d'una nena, i, alhora, parla com una persona gran. «No soc conscient d'haver passat un càncer. Va ser una època d'absoluta inconsciència. Veig la vida com un aprenentatge i cada moment ho és. Escriure una espècie de diari personal em permet col·locar les coses al seu lloc i relativitzar-les», confessa.

Aquella setmana de febrer de 2020 va ser molt intensa. Dilluns dia 10 va anar al metge perquè li havien de treure els queixals del seny i dimarts va començar a tenir marejos. No li va donar gaire importància perquè, de tant en tant, li passava després d'un entrenament. La nit de dimarts a dimecres es va despertar amb un gran dolor de mandíbula, i dimecres a la tarda, al CAP, li van programar unes analítiques per a l'endemà. Els resultats no van ser bons i dijous va ingressar a l'habitació 520 de l'Hospital Sant Joan de Déu.

Martina Claramunt, a l'Escola Proa, amb un mural fet per alumnes de fons. Foto: Toni Delgado

«Divendres, molts metges, potser n'eren vuit, nou o deu, els van comunicar als pares què em passava, i després van entrar a l'habitació i m'ho van dir a mi. Era leucèmia. Vaig plorar molt. Encara no soc conscient de res del que ha passat, la veritat», confessa la pivot.

Sí que té clar com la va tractar l'equip de l'hospital, sobretot escoltant-la. «Viuen i conviuen amb tantes situacions diferents

«Veig la vida com un aprenentatge i cada moment ho és», diu la pivot barcelonina

que tenen l'empatia necessària perquè entenguis que ets allà pel teu bé», enraona.

Claramunt va rebre l'alta hospitalària l'11 de març de 2020, dos dies abans que Pedro Sánchez, el president del Govern estatal, anunciés la declaració d'estat d'alarma per a l'endemà. La pandèmia havia arribat oficialment. «Vaig poder sortir al carrer quan gairebé tothom havia d'estar tancat a casa i amb mons germans, el Ferran i la Júlia, fèiem broma de la situació. Era la nostra manera de treure-li ferro als aspectes negatius, com la quimioteràpia. Ens empipem, ens estimem i ens donem suport sempre», comparteix, orgullosa.

Una gran amiga, Irene García, que és perruquera, va ser qui li va

tallar els cabells quan ja estava en tractament. «Se m'hi estaven fent rastres i vam veure que era el moment de rapar-me. Tenia el procés tan normalitzat que sabia que era un tràmit que havia de complir, i no em va afectar. A més, la Irene és família», recorda.

Quan li van diagnosticar leucèmia, era jugadora del cadet B del CEJ l'Hospitalet, club al qual va arribar com a mini de segon any i on va competir fins a l'últim any de júnior: «Hi tinc grans records de victòries, derrotes, experiències... És una entitat que porto al cor per les persones que hi vaig conèixer i per com es van preocupar per mi, sobretot les companyes».

El 25 de setembre de 2021, 589 dies després del diagnòstic, l'entrevistada va tornar a les pistes contra el CBF Cerdanyola. «Era un manat de nervis i il·lusió, i les sensacions van ser bones», recorda. Començava a veure la llum al final del túnel i ho feia al Júnior Interterritorial del CEJ l'Hospitalet, un nou grup que ja era pura química.

L'ABRIL DEL 2022

Poc després, es va trencar el segon metatarsià del peu per estrès. «Potser m'hauria pogut prendre el retorn amb més tranquil·litat, però és una lesió que podia haver tingut en qualsevol altre moment», reconeix. L'abril de 2022 va rebre l'última sessió de quimioteràpia i li van donar l'alta.

En l'homenatge que li va fer el CEJ l'Hospitalet per la seva tornada a les pistes va conèixer la

Dra. Sílvia Treviño, que va assistir-hi com a representant de la Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ). Temps després, la metgessa especialista en medicina de l'esport li va proposar a la Martina que fos la model d'unes infografies sobre uns exercicis específics per al posttractament quimioteràpic. Una iniciativa emmarcada en el programa sobre càncer i bàsquet de BQSalut, l'Àrea de Salut de la Federació, que

Claramunt va rebre l'alta hospitalària l'11 de març de 2020, quasi a l'inici de la pandèmia

coordina Treviño. L'any passat Claramunt va participar en les jornades *Esport contra el càncer*, de la Fundació Ricky Rubio. «La Sílvia em truca i, si puc participar en la xerrada que sigui, ho faig encantada», exposa.

Expressiva, empàtica i eterna observadora, a la barcelonina, nascuda a l'Hospital el Pilar, li encanta viatjar, aprendre, compartir i conèixer gent nova. I per això li venia molt de gust acceptar la beca esportiva de la Universitat d'Arizona i combinar estudis i bàsquet. Un error burocràtic, o més aviat humà, no li ho va permetre.

Es va tancar la porta per anar als Estats Units i se'n va obrir una altra: el Lima Horta Bàsquet. En principi, havia de ser jugadora del

Segona Territorial i estar en dinàmica del primer equip, de Lliga Femenina Challenge, la segona competició estatal. Com que no podia compaginar els dos grups, va centrar-se exclusivament en les més grans, un equip molt jove i ple d'il·lusions.

LES EXPECTATIVES

«El canvi d'intensitat de júnior a sènior és tot un món, i més en un nivell tan alt. Vaig aprendre molt entrenant-me amb grans jugadores i gestionant la frustració i les males dinàmiques. Ens hi vam deixar l'ànima i, malauradament, vam començar i acabar malament», enraona Claramunt, que no va disputar cap minut amb el primer equip.

Abans era una addicta a les expectatives i ara, per satisfacció del seu pare, en Jaume, es concentra més en el dia a dia i se centra en allò que pot controlar. «El futur dirà com amirà la meua nova etapa al JAC Sants. Només sé que m'hi deixaré la pell i que tinc moltes ganes d'afrontar el curs 2024-2025, a Primera Catalana i en un gran club que fa temps que em volia. Al final, els nostres camins s'han ajuntat i soc molt feliç», valora. Els seus inicis a l'esport de la cistella van ser al Bàsquet Proa Sant Medir.

Durant força anys es va preguntar què volia ser de gran i només es plantejava dos camins: personal sanitari i mestra d'Educació Física a educació infantil. La seva mare, Núria Pi, treballa a l'Escola Proa, igual que Judit Soro, la mestra que li va fer estimar encara més l'esport. Al final, i després d'estudiar un cicle formatiu d'Auxiliar d'Infermeria a la Fundació CIC, va descobrir que no s'havia equivocat en la tria.

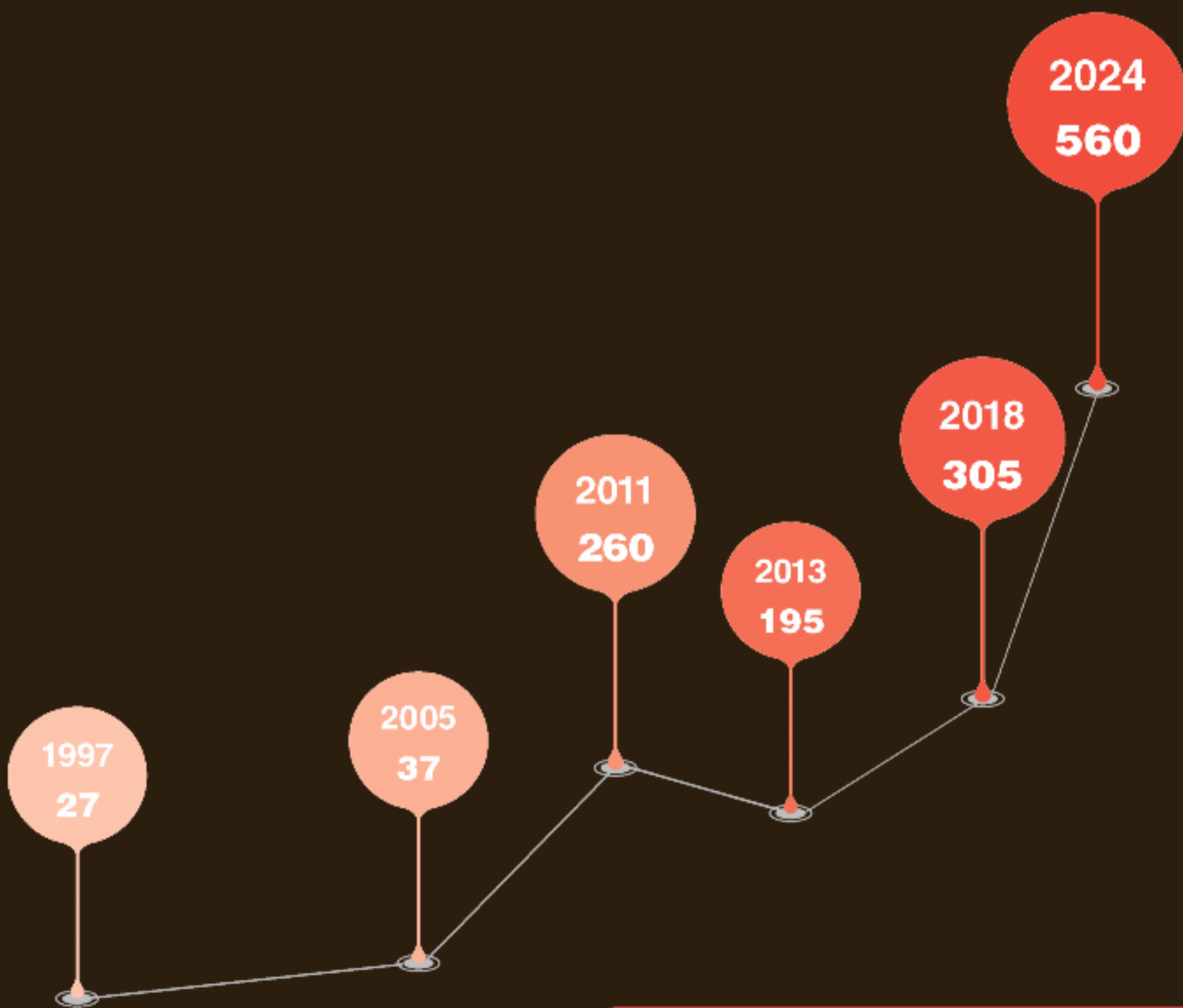
Sempre li ha agradat molt ajudar i tractar amb els infants i des del juny de 2023 treballa a Pediatría, a l'Hospital de Barcelona, que és on va fer les pràctiques. «Des del primer dia els companys i companyes m'ho han posat tot molt fàcil», celebra la barcelonina, que fa un any va disputar la Copa Colegial amb l'Escola Thau.

«El meu Spotify és ple de cançons diferents i trio la que em vingui de gust en aquell moment», confessa Claramunt, que cuida molt bé la seva nena interior. Ho demostra quan li proposo fer-li unes fotos jugant a la xarranca. És pura llum.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*

Més de 560 mitjans associats

No t'ho perdís

Ajuntament de Barcelona

Festa Major del Poblenou

El barri del Poblenou de Barcelona viu la seva Festa Major entre el 6 i el 15 de setembre amb una cinquantena de propostes i activitats que volen fer gaudir la ciutadania del final de l'estiu. Entre els actes més destacats no hi faltaran els concerts, els vermuts, les iniciatives infantils ni tampoc l'espai dedicat a la cultura popular amb cercaviles, gegants, correfocs, castellers, sardanes i havaneres, entre altres. Es tracta d'una de les festes majors de barri més antigues de Barcelona i una de les que atrau més gent, sobretot pel gruix d'associacions i entitats que hi participen.

Famosos

El periodista, productor i escriptor Carles Porta (Vila-sana, 1963) ha llançat una nova temporada del pòdcast *Crimis a Catalunya Ràdio*. Amb nous capítols que s'estrenen cada divendres, el *true crime* més seguit del país torna després de mesos investigant casos. Cal recordar que *Crimis* és el programa de ràdio més escoltat en línia a Catalunya, segons la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, i que la temporada passada va superar els 4,2 milions de reproduccions al seu portal i prop de 14,6 milions en plataformes externes. Pel que fa a Porta, cal remarcar que es tracta d'una de les figures més destacades del panorama periodístic actual, sobretot per haver rebut diversos reconeixements i guardons com el Premi Godó de Periodisme. A banda de dirigir els cent capítols que acumula *Crimis*, Porta també ha escrit mitja dotzena de llibres.

La fitxa

QUI ÉS?

C A R L E S P O R T A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un reconegut periodista
És el director, productor i guionista de 'Crimis'

QUÈ HA FET?

Llançar una nova temporada de 'Crimis'
De moment, és en forma de pòdcast i es pot escoltar a la ràdio

A LES XARXES...

Ganes d'escoltar tots els capítols
Els seus seguidors es mostren impacients per aquesta temporada

Llibres

Ropa de casa
Ignacio Martínez de Pisón

Amb aquest llibre, l'autor fa un viatge a través del temps per parlar de la seva vida, família i professió. Es tracta, per tant, d'una autobiografia novel·lada que repassa diversos moments de la infància i joventut de Martínez, a partir dels quals l'escriptor fa un retrat dels canvis de la societat espanyola que va viure la seva generació després de la dictadura.

Teatre

La colección
Juan Mayorga

Es tracta d'una obra que reflexiona sobre l'estreta relació entre les persones i els objectes i que també posa sobre la taula altres temes com el matrimoni o el pas del temps. La història se centra en una parella que al llarg de la seva vida ha reunit una gran col·lecció que vol que sobrevisqui en mans d'un hereu. Es pot veure al Teatre Romea (BCN) fins al 29 de setembre.

Música

La fiblada del desig
Noè Escolà

El disc és un conglomerat de poemes d'autors catalans on el cantautor recita, canta i toca el saxo juntament amb el so de la percussió i el dels teclats. Es tracta d'una combinació del jazz i la cançó d'autor, amb tres veus que van apareixent entre la improvisació i la poesia. Compta amb obres de Gabriel Ferrater i de Xavier Melloni, entre altres.

Pelis i sèries

Bitelchús Bitelchús
Tim Burton

Després d'una tragèdia familiar inesperada, una família torna a la seva ciutat natal i, rebuscant a les golfes de l'antiga casa familiar, la filla adolescent descobreix un portal al més enllà. El que no sap és que el dimoni Bitelchús és a prop. El film és la continuació de la primera pel·lícula que el mateix Burton va fer el 1988, *Beetlejuice*.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Contra el malestar, més activitat física

Foto: Diputació de Girona / Eddy Kelele

📍 SALUT MENTAL

Sabem que el contacte amb la natura és beneficiós per a la nostra salut. Però, ara, un estudi desenvolupat per investigadors de la UAB revela que l'activitat física guiada i constant a la natura provoca una millora emocional i cognitiva mesurable. O sigui, que les sensacions es converteixen en dades. La ciència garanteix que l'activitat física a la natura ens fa sentir més vius i millor.

L'estudi NAT-Dipsalut ha seguit durant prop d'un any 322 persones de Girona dividides en dos grups: les que feien activitats guiades per la natura i les que no. Les conclusions entre l'experiència d'unes i altres evidencien una millora "intensa" de l'estat d'ànim i una rebaixa de la simptomatologia depressiva. S'ha detectat també un efecte acumulatiu que augmenta la sensació de benestar, especialment en persones que tenen un estil de vida sedentari. Els investigadors aposten, doncs, per continuar "prescrivint natura" per garantir el benestar emocional.

Les activitats físiques indicades inclouen el senderisme, la marxa nòrdica o els anomenats banys de bosc, sempre en espais com ara boscos o platges i en sessions regulars de dues hores de durada i menys de cinc quilòmetres.

Les claus.....

BENESTAR L'activitat física guiada i constant a la natura provoca una millora emocional i cognitiva

ACTIVITATS Practicar senderisme, marxa nòrdica o banys de bosc té efectes positius evidents

ACUMULACIÓ Les hores d'activitat física tenen efectes positius que s'acumulen amb el temps

SOLITUD Un dels efectes més decisius és la sensació de solitud, que es redueix notablement

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRAÏNA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Manta (individual)

33€ Set de cuina (4 persones)

20€ Tendal (4 persones)

* Depèn del tipus de aportació. Els beneficis s'assignaran a l'organització de la campanya. Els beneficis s'assignaran a l'organització de la campanya. Els beneficis s'assignaran a l'organització de la campanya.

DIADA NACIONAL DE CATALUNYA 2024

diada.gencat.cat

